

अयमाचष्ट मे राम सचिवो मन्त्रिसत्तमः ।
 हनूमान् यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥ १ ॥
 लक्ष्मणेन सहानेन वसतश्च वने तव ।
 रक्षसापहृता भार्या मैथिली जनकात्मजा ॥ २ ॥
 अत्तरप्रेप्सुना दीना रुदती रक्षसा कृता ।
 त्वया विहीना शूरेण लक्ष्मणेन च मैथिली ॥ ३ ॥
 भार्यावियोगजं दुःखमचिरात् त्वं विमोक्ष्यसे ।
 अहं तामानयिष्यामि नष्टां वेदश्रुतिं यथा ॥ ४ ॥
 पातालं यदिवा नीता वर्तते वा नभस्तले ।
 अहमानीय दास्यामि तव भार्यामरिंदम ॥ ५ ॥
 इदं तथ्यं मम वचः शृणु राघवसत्तम ।
 त्यज शोकं महाबाहो सखे सत्येन ते शये ॥ ६ ॥
 अनुमानेन जानामि मैथिली सा न संशयः ।
 द्रियमाणा मया दृष्टा तदा क्रूरेण रक्षसा ॥ ७ ॥
 क्रोशन्ती राम रामेति करुणं लक्ष्मणेति च ।
 स्फुरन्ती रक्षसस्याङ्गे पन्नगेन्द्रवधूरिव ॥ ८ ॥
 आत्मना पञ्चमं दृष्ट्वा मां शैलस्य तटे स्थितं ।
 उत्तरीयं तथा क्षिप्तं शुभान्याभरणानि च ॥ ९ ॥